

Говори призренско-тимочке области и суседних дијалеката

Зборник реферата са научног скупа (Нишка Бања, 17-20.6.1992)

Филозофски факултет у Нишу, Институт за српски језик САНУ у Београду

Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу

Ниш 1993.

Биљана Сикимић, Београд

**СЛОЈЕВИ РУМУНСКИХ ПОЗАЈМЉЕНИЦА
У ЈУГОИСТОЧНОЈ СРБИЈИ**

Током рада на новом етимолошком речнику српско-хрватског језика наметнула се потреба прецизирања појма **локална позајмљеница**. Први корак у том правцу било је издвајање рецентних тачака додира од дијахроних. Затим је следила њихова географска убицација, како данас тако и у одређеном тренутку у прошлости. Следећи, једнако важан задатак, било је сагледавање позајмљеница према социјалној стратификацији језика.

Корпус позајмљеница у српскохрватском језику синхронно сагледавамо као систем: тако се свака румунска (али и свака друга) позајмљеница може одредити у три димензије координатама на географској, временској и социјалној димензији. За прецизно етимолошко дефинисање једне позајмљенице потребно је сагледати како њено одређење у овако формулисаној систему, тако и саму етимологију у ужем смислу. Позајмљеница је тачно одређена тек онда када су познате све три њене координате у језику примаоцу. Овако добијена слика врло је упрошћена јер се сличан проблем мора поставити и у погледу језика даваоца, а решавао би се у уже етимолошком делу. Таква упоређења могла би графички приказати места преклапања (детаљније о овом проблему в. у: Сикимић 1992).

Сваки покушај раслојавања румунских позајмљеница на територији југоисточне Србије мора да води рачуна, са једне стране о одговарајућем раслојавању српских говора у дијаспори у румунском језичком окружењу¹, а са друге стране да не изгуби из вида румунизме у бугарском језику.²

Румунске позајмљенице у призренско-тимочкој зони српскохрватског језика могу се, имајући у виду пре свега етимолошке потребе, раслојити на следећи начин:

1. **праве** позајмљенице, забележене у областима у којима

данас не постоји директан контакт говорника два језика, расуте по скоро целој српскохрватској језичкој територији,³ а у широј области источне Србије, у облику клина, због изузетно велике концентрације румунских топонима, по теорији Ван Вејка (Ивић 1971: 26) која претпоставља присуство румунског становништва у раном средњем веку.

2. **рецентне** локалне позајмљенице, на местима данашњег директног контакта два језика (нпр. у Источној Србији, Банату, Истри) у које спадају и рецентне жаргонске позајмљенице. На северној граници говора призренско-тимочке зоне живи влашко становништво које говори дијалектима банатског и олтенског типа⁴. Трагови румунске лексике уочљиви су на територији симбиозе, али и нешто јужније, низ долину Тимока.

Позајмљеницама из ове две групе одговарао би термин **реплика** према: Filipović 1986: 43.

3. На материјалу локалних позајмљеница уочава се група коју можемо условно назвати **микро позајмљенице**. Оне се односе на истоветан лексички материјал са извесним фонетским и/или семантичким разликама⁵. Основни проблем у њиховом етимолошком третману лежи у непоузданости записа, који најчешће

¹Хронолошку поделу румунских лексичких позајмљеница у говору Крашована понудио је Radan 1984: 343, издвајајући две групе: пре и после XV века, ове друге су позајмљенице које су ушле у крашевске говоре на њиховој садашњој територији. Ова подгрупа је даље раслојена на две - старије, до друге половине XX века, и - млађе, после тог времена.

²В. Capidan 1924 и Osman Zavera 1979. Zamfira Mihail 1979: 52 уочава три зоне географске распрострањености румунских позајмљеница у бугарском језику: (на југозападу Бугарске потврђене су позајмљенице из арумунског језика):

- зона западно од Софије,
- области даље од границе румунског језика, ове позајмљенице су раширили бугарски говорници,
- разбијена острва лексичких елемената латороманског порекла, које ауторка сматра за реликте. За ове елементе намеће се њихово разматрање у балканском контексту.

³Нпр. на уском подручју Велебита, Цетине, Учке или острва Крка (у крајевима где нису искључени ни други романски угицаји, првенствено стародалматски). Vescu 1976: 579 сматра да "овај лексички фонд... личи мање-више на ретку мрежу".

⁴Општи преглед и основну литературу о етнолошким карактеристикама Влаха североисточне Србије даје Влаховић 1980.

потиче из етнографске грађе. Ова непоузданост се често манифестује двоструко - и са фонетске стране, и у ширини дефиниције значења.

Овде је у питању **компромисна реплика** у смислу који користи Filipović 1986 : 43.

4. Због неприкладности извесних етнографских извора за лингвистичку обраду настају у нашој лексикографији **привидне локалне позајмљенице**. Наши речници типа тезаурус бележе повремено влашку лексiku као српскохрватски језички материјал.⁶ Извори за РСАНУ, као што су нпр. Јовановић 1940 и Милосављевић 1913, доносе етнографску грађу са терена на коме се говоре два језика често без икаквих напомена који је језик у питању. За ексцерпцију су подвучени и румунски и српскохрватски називи, па је одлука о њиховом уношењу у речник остављена обрађивачима, в. нпр. у РСАНУ **марачин**, **нуеле**, **малај** али не и **бататура** (Јовановић 1940: 34) или **варзарија** (Јовановић 1949: 44) првобитно подвучено за ексцерпцију. Користећи се поново терминологијом Филиповића 1986: 43, сматрамо да је у питању само **модел** језика даваоца. Дијалекатски речници Марковић 1986 и Динић 1988, као и збирке речи које улазе за грађу РСАНУ не би смеле да садрже овакву проблематичну лексiku.

Условна подела румунских позајмљеница на рецентне и праве оставља по страни карпатобалканску лексiku, иначе заступљену на целој српскохрватској језичкој територији.⁷ Да се ни у контактним румунско-српским областима не можа говорити о новијим слојевима позајмљивања пастирске терминологије показују налази С. Ракић-Милојковић 1991. из Кривовирског Тимока. Ова теза би се, истина, морала проверити и на материјалу за Општекарпатски дијалекатски атлас скупљеном на терену источне Србије. Још један проблем који би се могао јавити јесте и питање - који се румунски пастирски термини могу сматрати за карпатизме: нпр. **крлиг** са свим својим бројним семантичким и фонетским варијантама.⁸

⁵Као добра илустрација овог може да послужи распрострањеност варијаната лексеме **ћонка** у Банату, Flora 1968: 360-361.

⁶Чак и етимолошки речник - Skok 1971-74: s.v. **rakanjel** преузима из RJA лексему за коју се може претпоставити да је записана од говорника румунског језика.

⁷За проблем стратификације карпатизама румунског порекла в. Клепикова 1982.

⁸В. нпр. БЕР 1962-86 s.v. **кърлиг**.

Истраживање румунских позајмљеница усложњава непостојање дијалекатских речника румунских говора у источној Србији⁹ (а није боља ситуација ни у југословенском делу Баната), као и њихов недоследан третман у РСАНУ и РЈА. Материјал коришћен у овом раду делом је узиман из необјављене грађе за РСАНУ, па није сигурно какав ће став према њему заузети његови будући обрађивачи. Овај рад, због таквих проблема не може потпуно да покрије стање у овој области, али може да укаже на постојеће слојеве и кључне проблеме.

Рецентне локалне позајмљенице, махом из Црне Реке и Тимока, раслојавају се у три нивоа:

1. етнографизми,¹⁰ који се осећају као влашки јер означавају влашку реалију, а то се види из лексикографске дефиниције:

љагана "дрвена дечја носиљка (колевка) коју жене влашког дела црноречког живља носе на леђима (...), пошто српски живаљ не употребљава ову врсту носиљке, реч љагана је ушла у црноречки говор из влашког језика..." (Марковић 1986). Интересантно је да се следећа лексема из овог речника, иначе деминутивни облик претходне, **љагануш** "канате у облику великог правоугаоног коша, исплетеног од јаког врбовог прућа..." већ не осећа као влашка реалија.¹¹

помана "даћа, парастос код Влаха" у бројним потврдама из грађе за РСАНУ. За етимологију в.: Поповић 1955: 80 и Nița-Armaș 1968: 94.

У ову групу спадају и делови влашке одеће забележени у Црној Реци: **калцуџе** "чарапе од белог сукна" у примеру "Старе Влајње су одавно зими носиле калцуџе..." и **крцан** "кратка женска вунена сукња, ситно набрана, коју су преко дуге кошуље носиле Влахиње" (Марковић 1986).¹²

⁹Потврде румунске дијалекатске лексике "унгурјанског" типа добили смо од Влајка Голубовића, рођеног 1932. у Бољетину.

¹⁰О лексикографском третману етнографизама на метријалу руског језика в.: Егерлеј 1976 и Сороколетов 1985.

¹¹Банатско дијалекатско **љагануш** у значењу "колевкица" потврђено је у Бољетину, а бележи га и Flora 1969: 275 у облику **Ţegănuș** у значењу "љуљашка".

¹²Гирић 1963: 50 као део влашке народне ношње наводи **крцан** "кратка вунена фугарка, ситно плисирана". О етимологији и раширености румунског **călțuni** "врста чизама" в. Mihail 1978: 153-154.

2. Етнографизми који се више не осећају као влашке реалије (претпостављајући да би то било напоменуто у дефиницији значења); етнолингвистичка истраживања могла би да објасне зашто и како долази до тог процеса:

шестор, шистор "тканице, појас" у Црној Реци (Марковић 1986),¹³ мада је у влашкој ношњи у околини Бора потврђено **шиштор** у истом значењу (Ћирић 1963: 48). Costin 1926: 193 има: **șistori** пл. "brăciri late pe din jos" у Банату.

патул "пласт сена, или шаше, или лисник саденут на дрвету", потврђен је у Бољетину у значењу "пласт сена одигнут од земље". У Неготинској Крајини **патул** је "најобичнија зграда 'кош', кога има скоро у сваком двору..." (Јовановић 1940: 41).

Део рецентних позајмљеница од Румуна односи се и на народне игре: кола **кукуњешће**,¹⁴ **жок**,¹⁵ **ердељанка** и **лаутар** "свирач на лаути".¹⁶

3. Лексика која нема уско етнографска обележја:

скронфица, ж. зоол., "врста птице која гради гнездо у камену" (Марковић 1986). Tiktin i Miron 1986-89. потврђују банатско *scrofița* "Grasmücke"

Још једно поље на коме су Власи оставили занимљиве трагове су басме и са њима повезани неки називи болести. Етнографски извори и грађа за РСАНУ доносе бројне потврде лексеме **спуркат** "болест јетре, далак" (потврде из Брестовачке бање, Планинице/Врбовца, Књажевца, Зајечара и Јагодине). Забележено је и неколико басми против ове болести у источној Србији (Раденковић 1982: 174, али без описа болести).¹⁷ О значајном румунском утицају на басме сведоче и прва два стиха на румунском језику у басми против издата, забележеној у Великом Извору.¹⁸

¹³У грађи за РСАНУ нема потврда за ову реч, потврду румунског дијалекатског *șistor* нисмо добили ни у Бољетину, тамо се ова реалија зове **brașir**.

¹⁴В. Текавчић 1969.

¹⁵В. Поповић 1955: 83, Nița-Armaș 1968: 88, Scărlătoiu-Mihăilă 1973: 341.

¹⁶В. Nița-Armaș 1968 :88 за бугарске потврде.

¹⁷За румунско **spurcat** "Namen verschiedener Krankheiten" в. Tiktin и Miron 1986-89.

Фуч издатуле
 блестематуле,
 отук се маштај
 че иде Неда
 с ноженце (...) (в. Калчић 1973: 70-73).

Један од могућих корака у усвајању позајмљеница је њихова иронична употреба и пејоративизација¹⁹: **фака** "стара, мршава крава" из Црне Реке (Марковић 1986)²⁰ и **паралија** "стари шешир које је већ изгубио облик" из Тимока (Динић 1988).²¹

Наш материјал би могао да покаже разграничавање олтенског (царанског) од банатског (унгурјанског) утицаја, али су искључиво фонетски критеријуми за то недовољни. Проблем усложњава недостатак дијалекатских речника, а затим и компликована и неистражена влашка етничка слика због великих унутрашњих сељакања (о томе в. нпр. Јовановић 1940). У том правцу би требало имати у виду постојање фонетских парова типа **тизул:џизул**, **брашинар:брачунар**, **брачир:брашир**, **тинда:ћинда**, али сматрамо да се озбиљнији закључци могу донети само после обимних етнолингвистичких истраживања.²²

Осим несумњивог утицаја Влаха североисточне Србије, треба имати у виду могућности позајмљивања румунске лексике од Арумуна и Каравлаха. Ови последњи оставили су видног трага на лексику српскохрватских тајних језика и жаргона.²³

Тако се за сх. **вичорак**, **-орка** м. покр. "мало мушко дете, малишан" (Заплање, РСАНУ), македонско **фичур** "овчарски помоћник" (Дебар и Мијаџи, грађа за РСАНУ) и сх. **фичор**

¹⁸Становништво Великог Извора је махом бугарског порекла. Андреј Собољев, који је обављао дијалектолошка истраживања за СХДА, потврђује постојање сличне басме у Вратарници.

¹⁹Mitu 1983: 56, осим критеријума који се свде на географску, временску и социјалну димензију, предлаже и неколико екстралингвистичких фактора који се морају имати у виду приликом анализе семантичке еволуције румунизма у словенским језицима:

- број словенских језика и говора који су позајмили румунски термин,
- степен применљивости румунизма на нерумунске реалије и њихов однос према аутохтоним словенским синонимима,
- субјективни и фактор случајности у прихватању позајмљенице,
- и улога експресивности у појави фигуративних значења.

²⁰ О етимологији в. Влајић-Поповић и Сикимић 1990: 253.

²¹У грађи за РСАНУ забележен је облик **паралија** "шешир" у Пироту, и **паларија** "шешир кад се говори у подсмеху" у Крајини.

"момак који слуша и чисти посуђе" (Врање, грађа за РСАНУ)²⁴ може претпоставити арумунско порекло.²⁵ Румунско **fişior** има различита значења у бугарском, односно словачком језику. У бугарском **фичиор**" (Геров 1975) значи "врсту популарне игре", ради се вероватно о румунској игри **fecioreasca**. Међутим, у случају словачког **fişor** "елегантан човек, денди" значење је ближе румунском: **fişior boiresc** "радник на имању неког бојера који надгледа рад на имању", а који је обично боље обучен и разликује се од других слуга (в. Mitu 1983: 57). Арумунско порекло македонског **фечур** "млади пастир" предлаже Гођаб 1984: 13.

За неколико термина се може претпоставити да су унети путем печалбарења по Румунији - то су називи за румунске богаташе и њихова имања: **чокој**, **бојер/бујер** и **мопија**. Ове реалије, наравно, нису постојале међу влашким становништвом североисточне Србије, али се и у овим случајевима треба чувати генерализације: **чокој** "бојер, спахија из Влашке" ексцерпирано је из рада Тихомира Ђорђевића, а Драгутин Симоновић на листићу у збирци речи из Момине Клисуре претпоставља да су ту реч донели печалбари у Румунији. Да је појам био познат и Власима, сведочи породични надимак **Чокојони** из Хомоља (Симић 1962: 13).

РСАНУ бележи да је **мопија** позајмљеница из румунског

²²Потврде за српскохрватско дијалекатско **тизул** "имењак" су из Планинице/тимочког Врбовца, Тупијнице и средње Тимочке Крајине (грађа за РСАНУ), а за **ћизул** "пашеног" из Хомоља (Милосављевић 1913: 311). Миле Томић, сарадник Института за лингвистику из Букурешта, усмено нам је потврдио паралелно постојање пара **тизуљ** - **ћизуљ** (у значењу "имењак") у свим српским клисурским селима. Румунске банатске дијалекатске потврде су **ćizulj** "имењак" из Бољетина, односно **ćizul** (Уљма) и **ćizule** (Маргита) оба у истом значењу у: Flora 1962: 150. Tiktin и Miron 1986-89 бележе румунско књижевно **tiz**, "Namensvetter, -bruder".

брашинар : **брачунар** (Влајић-Поповић и Сикимић 1990: 253)

брачир : **брашир** (Gămulescu 1983: 80-81) према румунском дијалекатском **braşir** "тканица, појас" у Бољетину.

ћинда : **тинда** "трем" без назнаке где је која варијанта забележена, а за област Кључа се може претпоставити "царански" угицај (Јовановић 1940: 35).

²³В. Сикимић 1992а.

²⁴За етимологију в.: Поповић 1961: 102, Gămulescu 1983: 88, Niţu-Armaş 1968: 84-85.

²⁵В. Сикимић 1991.

језика, али као прво значење дефинише "посед, добро, имање", не истичући чињеницу да се у свим наведеним примерима ради о специфичној румунској реалији, осим у једном усамљеном примеру из Лазе Нанчића, где је извршено уопштавање. Као друго значење РСАНУ издваја "имање од старине, дедовина, очевина" (из Расине), хапакс за који се може претпоставити да је локална позајмљеница.²⁶

Посебно треба истражити раширеност географских апелатива румунског порекла у овом крају, као што су **бурдељ** са варијантама **бордеј**, **бурдеј** (Skok 1971-74: s.v. **burdej**, Rosetti 1968: 342, Nița-Armaș 1968: 76, Павловић 1990: 77,78; ономастичке потврде у тимочко-призренској зони у Рајковић-Кожељац 1990 и Вукадиновић 1990), **царина** (Skok 1971-74 s.v. **carina**; Nița-Armaș 1968: 98 Gămulescu 1983: 158), **дос** "до, долина" (Марковић 1986), односно "осоје" (Јовановић 1940: 31, 233; о ономастичкој употреби в. Gămulescu 1983: 162 и Павловић 1990: 85) или **арпица** (Влајић-Поповић и Сикимић 1990: 253).

Још један важан задатак који стоји пред етимолозима је провера постојећих етимолошких решења, а она се може извршити тек после ослобађања српскохрватске лексичке грађе од привидних позајмљеница. Истраживање рецентних румунских позајмљеница у источној Србији може бити веома значајно и за румунска етнолингвистичка истраживања.

ЛИТЕРАТУРА

- БЕР
1962-86 **Български етимологичен речник**, А-минго, I-III, Софија.
- Capidan, T.
1924 **Raporturile lingvistice slavo-române, Dacoromania** III, Cluj, 129-238.
- Costin, L.
Гирић, Б.
1963 **Graicul bălățean**, Timișoara. 1926.
- Динић, Ј.
1988 Влашка и српска ношња у Бору и околини, **Развитак 3**, Зајечар, 47-58.
- Речник тимочког говора, **Српски дијалектолошки зборник XXXIV**, Београд, 7-335.

²⁶ За бугарске и украјинске потврде в. Nița-Armaș 1968: 91.

- Эгерлей, Е. Н.
1976 Об этнографизмах и их месте в диалектном словаре, *Диалектная лексика 1974*, Ленинград, 13-25.
- Filipović, R.
1986 *Teorija jezika u kontaktu*, Zagreb.
- Flora, R.
1962 *Dijalektološki profil rumunskih banatskih govora sa vrsačkog područja*, Novi Sad.
- Flora, R.
1968 *Relațiile sîrbo-române, noi contribuții*, Pančevo.
- Flora, R.
1969 *Rumunski banatski govori u svetlu lingvističke geografije*, Beograd.
- Gămulescu, D.
1983 *Influente românești în limbile slave de sud sîrbocroata, I*, București.
- Геров, Н.
1975 *Речник на българския език I-III*, София.
- Gođab, Z.
1984 *The Arumenian dialect of Kruševo in SR Macedonia, SFR Yugoslavia*, Skopje.
- Ивић, П.
1971 *Српски народ и његов језик*, Београд.
- Јовановић, К.
1940 *Неготинска Крајина и Кључ, Српски етнографски зборник LV*, Београд, 3-338.
- Калчић, С.
1973 *Бајалице из Великог Извора, Развитак 2*, Зајечар, 70-73.
- Клепикова, Г. П.
1982 *К проблеме стратификации романских заимствований в лексике языков балканской (респ. балкано-карпатской) зоны. Общеславянский лингвистический атлас 1980*, Москва, 56-86.
- Марковић, М.
1986 *Речник народног говора у Црној Реци, Српски дијалектолошки зборник XXXII*, Београд, 245-500.
- Mihail, Z.
1978 *Terminologia portului popular românesc*, București.
- Mihail, Z.
1979 *Aria de răspîndire a împrumuturilor românești în limba bulgară, Analele Universității București, limbi și literaturi străine ŽŽVIII/2*, București, 52-56.

- Милосављевић, С.
1913 Обичаји српског народа из среза хомољског,
Српски етнографски зборник XIX, Београд, 1-442.
- Миту, М.
1983 Cu privire la evoluția semantică a românilor din
limbile slave, **Cercetări de lingvistică XXVIII/1**,
Cluj-Napoca, 55-61.
- Нита-Армаș, С. и др.
1968 L' influence roumane sur le lexique des langues
slaves, **Romanoslavica XVI**, București, 59-120.
- Осман-Завера, М.
1979 Interferențe lexicale româno-bulgare, **Analele
Universității București, limbii și literaturi străine
XXVIII/2**, București, 83-86.
- Павловић, З.
1990 Анализа имена река у слововима Србије у којима је
видан румунски утицај, **Ономатолошки прилози
XI**, Beograd, 73-89.
- Поповић, И.
1955 Contribuție la studierea cuvintelor românești în
limba sârbo-croată, **Lumina IX/3-4**, Pančevo, 73-83.
- Поповић, И.
1961 Valacho-Serbica, **Godišnjak II**, Nučno društvo Bosne
i Hercegovine, Sarajevo, 101-121.
- Радап, М.
1984 Нови прилози о утицају румунског језика у лексичи
карашевских говора, **Rumunsko-jugoslovenske
kulture, književne i lingvističke veze, radovi VI
simpozijuma**, București, 342-352.
- Раденковић, Љ.
1982 **Народне басме и бајања**, Ниш-Приштина-
Крагујевац.
- Рајковић-Кожељац, Љ.
1990 Ономастика Тимока, **Ономатолошки прилози XI**,
Београд, 1-366.
- Ракић-Милојковић, С.
1991 **Пастирска терминологија кривовирског Тимока**,
Нови Сад, (магистарски рад, рукопис).
- RJA
1880-1975 **Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I-XXII**,
Zagreb.
- Rosetti, A.
1968 **Istoria limbii române de la origini pîna în secolul
al XVII-lea**, București.

- РСАНУ
1959-89 **Речник српскохрватског књижевног и народног језика**, А-недотруо, 1-14, Београд.
- Scărlătoiu-Mihăilă, E.
1973 **Emprunts roumains dans le lexique serbo-croate, Revue des études sud-est européennes**, XI/2, Bucureşti, 327-352.
- Sikimić, B.
1991 **Identité - altérité**, some linguistic remarks, **Identite - altérité**, Timișoara (u štampi).
- Sikimić, B.
1992 **Doprinos jugoslovenskih lingvista proučavanju rumunskih pozajmljenica u srpskohrvatskom jeziku, Anuar de etnologie-artă-istorie-lingvistică, Timișoara (u štampi).**
- Sikimić, B.
1992a **Balkan secret languages vs. modern slang: Romanian contribution, Revue des études sud-est européennes XXX/3-4, Bucureşti, 275-280.**
- Симић, П.
1962 **Грађа о народном животу, језику и обичајима у Хомољу и неким другим пределима источне Србије, Архив САНУ, Е 405.**
- Skok, P.
1971-74 **Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I-IV, Zagreb.**
- Сороколетов, Ф. П.
1985 **Способы семантической разработки слов в областных словарях, Диалектная лексика 1983, Ленинград, 4-19.**
- Текавчић, Р.
1969 **О riječi kukunješće, Jezik XVI/5, Zagreb, 148-151.**
- Tiktin, H., Miron, P.
1986-89 **Romänisch-deutsches Wörterbuch I-III, Wiesbaden.**
- Vescu, V.
1976 **Rumunske leksičke pozajmljenice u srpsko-hrvatskom jeziku, Anali Filološkog fakulteta XII, Beograd, 565-581.**
- Влаховић, П.
1980 **Неке етнолошке одреднице Влаха североисточне Србије, Зборник радова Музеја рударства и металургије I, Бор, 103-111.**

Vlajić-Popović J., Sikimić B.

1990 Some additional facts about lexical contacts between the Balkan languages, **Balkanica XXI**, Beograd, 251-257.

Букадиновић, В.

1990 Микротопонимија Сокобањске котлине, **Ономатолошки прилози XI**, Београд, 367-398.

Б. Сикимић

СЛОИ РУМЫНСКИХ ЗАИМСТВОВАНИЙ В ЮГОВОСТОЧНОЙ СЕРБИИ
(Резюме)

В работе предлагается стратификация румынских заимствований в юговосточной Сербии на настоящие и рецентные локальные заимствования. В рамках рецентных локальных заимствований автор обнаруживает появление микрозаимствований и мнимых заимствований. Рецентные локальные заимствования автор разделяет на этнографизмы, которые сохраняют понятие о валашской реалии, и на такие, которые это понятие не сохраняют. В третьей группе лексика, у которой нет узкого этнографического признака. Отмечены еще некоторые возможные пути проникновения румынской лексики.